

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 90/435/ΕΟΚ είναι απαλλαγμένο αιρέσεων και αρκούντως ακριβές ώστε να χωρεί επίκλησή του ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

(¹) ΕΕ C 117 της 26.5.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 10ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του House of Lords (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Allianz SpA, πρώην Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA κατά West Tankers Inc.

(Υπόθεση C-185/07) (¹)

(Αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών διατηγικών αποφάσεων — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Πεδίο εφαρμογής — Αρμοδιότητα δικαστηρίου κράτους μέλους να εκδώσει διαταγή απαγορεύουσα σε ένα εκ των μερών να κινήσει ή να συνεχίσει διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους, επειδή η διαδικασία αυτή είναι αντίθετη προς συμφωνία διατηγίας — Σύμβαση της Νέας Υόρκης)

(2009/C 82/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

House of Lords

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Allianz SpA, πρώην Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA

κατά

West Tankers Inc.

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — House of Lords — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001 L 12, σ. 1) — Εξουσία του δικαστηρίου κράτους μέλους να διατάσσει ένα πρόσωπο να μην κινήσει ή να μη συνεχίσει δικαστική διαδικασία εντός άλλου κράτους μέλους, με το αιτιολογικό ότι σε αμφότερες τις περιπτώσεις παραβιάζεται συμφωνία περί διατηγίας

Διατακτικό

Η έκδοση, από δικαστήριο κράτους μέλους, διαταγής απαγορεύουσας σε ένα πρόσωπο να κινήσει ή να συνεχίσει διαδικασία

ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους, επειδή μια τέτοια διαδικασία αντιβαίνει προς συμφωνία διατηγίας, είναι ασύμβατη με τον κανονισμό (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

(¹) ΕΕ C 155 της 7.7.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 (αίτηση του Bundesgerichtshof, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Rechtsanwalt Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH κατά Deko Marty Belgium NV

(Υπόθεση C-339/07) (¹)

(Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διαδικασίες αφερεγγυότητας — Αρμόδιο δικαστήριο)

(2009/C 82/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

κατά

Deko Marty Belgium NV

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας (ΕΕ L 160, σ. 1) και του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1) — Αρμοδιότητα δικαστηρίου του κράτους μέλους όπου βρίσκεται το κέντρο των κυρίων συμφερόντων του οφειλέτη για αποφάσεις που αποτελούν άμεση απόρροια της διαδικασίας αφερεγγυότητας και εντάσσονται απευθείας σ' αυτήν — Αγωγή (Insolvenzanfechtungsklage) πτωχευτικής ανακλήσεως πληρωμής του οφειλέτη προς εταιρία εδρεύουσα σε άλλο κράτος μέλος

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφαινεται:

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1346/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί των διαδικασιών αφερεγγυότητας, έχει την έννοια ότι τα δικαστήρια του κράτους μέλους εντός του οποίου κινήθηκε η διαδικασία αφερεγγυότητας είναι αρμόδια να επιλαμβάνονται αγωγής πτωχευτικής ανακλήσεως στρεφόμενης κατά εναγομένου ο οποίος έχει την καταστατική του έδρα σε άλλο κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ C 269 της 10.11.2007.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 (αίτηση του Landesarbeitsgericht Düsseldorf, Γερμανία, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Dietmar Klarenberg κατά Ferrotron Technologies GmbH

(Υπόθεση C-466/07) (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2001/23/ΕΚ — Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Έννοια του όρου «μεταβίβαση» — Συμβατική μεταβίβαση τμήματος μιας εγκαταστάσεως σε άλλη επιχείρηση — Οργανωτική αυτοτέλεια μετά τη μεταβίβαση)

(2009/C 82/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Dietmar Klarenberg

κατά

Ferrotron Technologies GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (ΕΕ L 82, σ. 16) — Δυνατότητα εφαρμογής της οδηγίας 2001/23/ΕΚ σε συμβατική εκχώρηση τμήματος εγκαταστάσεως σε άλλη επιχείρηση ενσωματώντας στην οργανωτική της διάρθρωση το εκχωρηθέν τμήμα εγκαταστάσεως χωρίς διατήρηση της οργανωτικής αυτονομίας του τελευταίου — Έννοια του όρου «μεταβίβαση» κατά την οδηγία 2001/23/ΕΚ

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφαινεται:

Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2001/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί

προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβίβασης επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η οδηγία αυτή έχει εφαρμογή και στην περίπτωση που το μεταβιβαθέν τμήμα επιχειρήσεως ή εγκαταστάσεως δεν διατηρεί την αυτοτέλεια του από οργανωτικής απόψεως, υπό την προϋπόθεση ότι το αιτούν δικαστήριο διαπιστώνει ότι εξακολουθεί να υφίσταται ο λειτουργικός δεσμός μεταξύ των μεταβιβαθέντων συντελεστών παραγωγής, ο οποίος παρέχει στον νέο εργοδότη τη δυνατότητα να τους χρησιμοποιήσει για την άσκηση της ίδιας ή παρεμφερούς οικονομικής δραστηριότητας.

(¹) ΕΕ C 8 της 8.12.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-475/07) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Φόρος επί της ηλεκτρικής ενέργειας — Οδηγία 2003/96/ΕΚ — Άρθρο 21, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο — Χρόνος κατά τον οποίο καθίσταται απαιτητός ο φόρος)

(2009/C 82/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: W. Mölls και K. Herrmann)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: T. Kozek, M. Dowgielewicz, M. Jarosz, και A. Rutkowska)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη εμπρόθεσμης θέσεως των αναγκαίων μέτρων για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 21, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283, σ. 51) — Χρόνος κατά τον οποίο καθίσταται απαιτητός ο φόρος επί της ηλεκτρικής ενέργειας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να προσαρμόσει, μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2006, το σύστημα που εφαρμόζει για τη φορολογία της ηλεκτρικής ενέργειας, όσον αφορά τον χρόνο κατά τον οποίο καθίσταται απαιτητός ο φόρος, προς τις απαιτήσεις του άρθρου 21, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/74/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.